

Piękno Boga, piękno Kościoła

Tajemnica Przemienienia Pańskiego to lekcja patrzenia na Boga, na świat, na Kościół, zupełnie inaczej. Niestety, jako ludzie częściej dopatrujemy się w rzeczywistości tego, co brudne, złe, obrzydliwe, wulgarne, nieludzkie. Zdarza się, że cechy tego typu przypisuje się nawet Bogu, Kościołowi, małżonkom, kapłanom, zakonnikom? Owszem, jest wiele powodów, by tak myśleć, by tak postrzegać rzeczywistość.

Pan Jezus, który dzisiaj zabiera swoich uczniów na Górę Tabor, na Górę Przemienienia, chce im pokazać piękno Boga, piękno Jego miłości do człowieka, także piękno świata (Góra Tabor to jedno z najpiękniejszych miejsc w całej Ziemi Świętej). Chce im pokazać piękno wspólnoty człowieka z Bogiem, czyli piękno Kościoła (*dobrze, że tu jesteśmy...*). Uczniowie, przynajmniej na krótką chwilę, zapominają o tej ludzkiej słabości, jaką jest chwytanie za brudny koniec patyka.

Jak wielkie jest piękno Pana Jezusa, nawet pokrwawionego, poranionego przez ludzi. Jak piękne jest oblicze Chrystusa z Manoppello, oblicze, na którym widać ślady ciosów. Jak piękny jest Kościół Święty, którego jesteśmy członkami. Piękny, mimo tak wielu śladów grzechu, wciąż nowych skandali i zgorzeń. W pięknie oblicza naszego Zbawiciela, w urodzie Kościoła, jak w pięknie twarzy naszej Matki, przeglądamy się jak w lustrze, jak umorusane grzechem dzieci.

[prob.]